

Polska efter Sjungar Lars Larsson 1826-1910, Hammarsbyn, Lima
Ur Nils Andersson, "Svenska låtar", Dalarna

A-bas.

694. *P O L S K A*

Låten, som är en gammal Limapolska, har säkerligen ursprungligen spelats i moll; därpå tyder dess allmänna karaktär. En annan spelman i Lima, Olers Olof Olsson, till vilken vi senare återkomma, har samma polska i sin repertoar (se n:r 727), och att han spelar den i moll ger stöd för antagandet att melodien — sådan den av Sjungar Lars framförts — utgör en förvanskning vad tonarten beträffar.

Dessa hos Sjungar Lars överallt förekommande förvanskningar från moll till dur kunde möjligen i någon mån bero på att han var ofärdig i vänstra handen, vilket på ett menligt sätt torde ha inverkat på hans förmåga att lätt ändra handställning, och därför hänvisade honom till att i görigaste mån använda sig av samma tonart. Han spelade nämligen så gott som huvudsakligen i *a*-dur, och då han någon gång använde sig av annan tonart, t. ex. *c*-dur, togs i stället för *f* en ton mitt emellan *f* och *fiss*. (Se n:r 692.)

Sjungar Lars spelar såväl Näckens polska som Sinclairsvisan — betecknande nog — i dur.

(O. A.)